

Posudek vedoucího diplomové práce – akademický rok 2021/2022

Autor: Kateřina Sadílková   **Forma studia:** denní   **Obor:** Učitelství pro základní školy – dějepis/ Učitelství pro základní školy – občanská nauka

Název práce: Josef Borůvka – zemědělský organizátor a regionální politik

Vedoucí DP: prof. PhDr. Ondřej Felcman, CSc.

Oponent DP: PhDr. Tomáš Hradecký, Ph.D.

Námět diplomové práce Kateřiny Sadílkové lze zařadit do širšího spektra tematiky výzkumu života a činnosti těch komunistických politiků, jejichž aktivní působení bylo částečně svázáno s československou reformou z let 1967–1968. Osobnost Josefa Borůvky, kterou si autorka vybrala jako předmět své závěrečné diplomové práce pro jeho východočeské kořeny, k nim nepochybně patří. Borůvka byl z venkovského prostředí, silně spjatý se zemědělskou výrobou. Měl však i přirozené nadání, vůli po poznávání a neutuchající energii, což vše mu umožnilo přes nedostatečné vzdělání překonat sociální ukotvení k rolnickému stavu (manuální práce?) a prosadit se jako organizátor radikální změny v poválečném zemědělství a rovněž jako politik, který ve své činnosti přesáhl regionální rozměry a uchytil se také v celostátní politice. Působil totiž přes dvě desetiletí jako poslanec a funkcionář Národního shromáždění a v roce 1968 krátkodobě i v užším vedení KSČ a především jako ministr zemědělství. Borůvkovi jako historickému aktéru se česká historiografie fakticky nevěnovala, je to pro to nanejvýš záslužné, že si diplomantka tuto historickou postavu zvolila. Zvládnout téma, které je rozhodně neotřelé, ale které zatím mezi historiky soudobých dějin nikterak nerezonovalo, představuje náročnou práci, a je proto pochopitelné, že si autorka svůj úkol poněkud zúžila, když práci zaměřila na Borůvkovo působení v rodném kraji.

Předmětem analýzy je práce Josefa Borůvky jako zemědělského manažera, předsedy velkého JZD na Náchodsku, a jeho působení ve vedoucích krajských funkcích tehdejšího Královéhradeckého kraje. Časově práce pokrývá kromě připojení krátkého životopisného příběhu ve dvou větších kapitolách jeho činnost mezi lety 1945, kdy Borůvka překročil nově získanými funkcemi hranice rodné obce, a rokem 1970, kdy musel opustit vedoucí funkci včele JZD a zůstat pracovat jako řadový skladník.

Práce vychází ze studia archivních pramenů, které se dochovaly v SOA Zámorsk a SOKA Náchod k Borůvkově činnosti v roli předsedy JZD, krajského zemědělského tajemníka a vedoucího tajemníka krajského výboru Národní fronty. Nashromážděná heuristická základna je dostatečná a byla pečlivě využita; pokrývá sledované období Borůvkových aktivit a její rozsah se odráží v poznámkovém aparátu.

Autorka rozčlenila text tří kapitol, připojila velmi pěkně zpracovaný úvod i závěr. Součástí práce je seznam pramenů a literatury a seznam zkratk. V úvodu se zmiňuje o cíli práce, jejím obsahu a o prostudovaných pramenech, přidává stručný rozbor literatury a nezapomněla informovat ani na použitých metodách. V závěru nabízí Kateřina Sadílková shrnutí Borůvkovy činnosti.

Odkazový aparát je standardní a poměrně rozsáhlý, dosahuje počtu 284 poznámek, které odkazují převážně na archivní fondy. Stylistickou i gramatickou úroveň práce lze hodnotit velmi pozitivně. Text se čte snadno, delší souvětí mají svou logiku.

Domnívám se, že diplomová práce K. Sadílkové přináší zajímavý pohled na Borůvkovo působení v zemědělské výrobě a politické práci v rámci kraje. Považuji ji s ohledem na význam Borůvkova angažmá v událostech roku 1968 za přínosné, neboť doplňuje existující poznatky o jeho reformátorské činnosti o obraz zemědělce manažera a krajského komunistického

funkcionáře, pro něhož bylo zemědělství a jeho rozvoj v kolektivních formách výroby alfou a omegou jeho každodenního konání. Práce současně ukázala, že zejména v 50. letech byl Josef Borůvka přesvědčeným komunistou a současně zapáleným agitátorem věrně sledujícím vývojovou linii stranické politické praxe a jejího ideologického podhoubí. Předložený text splňuje nároky kladené na závěrečnou práci ve studijním oboru Učitelství pro základní školy dějepis – občanská nauka, a proto ji doporučuji k obhajobě. Práci hodnotím stupněm .....

V Praze 15. května 2022

prof. PhDr. Ondřej Felcman, CSc.